

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

**Диминська сільська рада
Новоукраїнського району
Кіровоградської області**

пров. Центральний, 1, с. Димине
Новоукраїнський район,
Кіровоградська область, 27131

Пропозиції щодо удосконалення проектів регуляторних актів

Державна регуляторна служба України у відповідності до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Диминської сільської ради Новоукраїнського району Кіровоградської області «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю на 2019 рік» (далі - проект рішення 1), «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2019 рік» (далі - проект рішення 2) та «Про встановлення єдиного податку» (далі - проект рішення 3) (разом - проекти рішень) та документи, що надані до них листом Диминської сільської ради Новоукраїнського району Кіровоградської області від 25.05.2018 № 71.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень та аналізів їх регуляторного впливу на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектами рішень на території Диминської сільської ради встановлюються ставки місцевих податків, передбачені статтею 10 Податкового кодексу України, визначаються деякі обов'язкові елементи податків.

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про **встановлення місцевих податків** та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Щодо проектів рішень в цілому

1. Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші **обов'язкові елементи**, визначені статтею 7 ПКУ.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені вимогами статті 7 ПКУ, визначені проектами рішень, наприклад, проектами рішень 1, 2 не визначено обов'язкові елементи податків, крім ставок податків та пільг із сплати податків; проектом рішення 3 визначено лише платників та ставки податку.

Отже, пропонуємо визначити у проектах рішень всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті або розділи) ПКУ, якими вони встановлені (*положення, викладені в цих елементах, в свою чергу, мають відповідати вимогам ПКУ*).

2. Назви проектів рішень потребують редакційних правок в частині доповнення назвою сільської ради, на території якої встановлюються податки, а проект рішення 3, також і роком, на який встановлюються ставки єдиного податку.

3. Пунктом 2 проектів рішень 1 і 2 встановлено, що рішення оприлюднюються в засобах масової інформації або в інший можливий спосіб. Проектом рішення 3 механізм оприлюднення рішення не встановлено.

Відповідно до частини п'ятої статті 12 Закону, регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації відповідних рад, а у разі їх відсутності – у місцевих друкованих засобах масової інформації, визначених цими органами та посадовими особами, не пізніш як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо забезпечити оприлюднення проектів рішень у друкованих засобах масової інформації, відповідно до вимог Закону.

Щодо проекту рішення 1

4. Проектом рішення 1 встановлюється податок на майно в частині плати за землю. Пунктом 1 проекту рішення 1 визначаються ставки земельного податку та пільги з його сплати (додатки 1, 2).

Підпунктом 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ визначено, що плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності. Відповідно до пункту 288.1 статті 288 ПКУ, підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки. Згідно із вимогами пункту 288.4 статті 288 ПКУ, розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем, а пунктом 288.5 статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо в назві проекту рішення 1 словосполучення «плата за землю» замінити на словосполучення «земельний податок» у відповідному відмінку.

4.1. Проект рішення 1 потребує приведення у відповідність до вимог Правил діловодства та архівного зберігання документів у державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 18.06.2015 № 1000/5, щодо змісту та оформлення рішення (*в частині оформлення преамбули*).

4.2. Статтями 281, 282 ПКУ встановлено вичерпний перелік фізичних та юридичних осіб, для яких встановлюються пільги щодо сплати земельного податку, у зв'язку з чим, пропонуємо додаток 2 до проекту рішення 1 привести у відповідність до вищевказаних норм ПКУ.

Щодо проекту рішення 3

5. Згідно із вимогами статті 293 ПКУ, до повноважень місцевих рад відноситься встановлення ставок єдиного податку для платників такого податку першої та другої груп. **Ставки податку для платників єдиного податку третьої та четвертої груп встановлено ПКУ** та не потребують встановлення рішеннями місцевих рад.

Враховуючи зазначене, пропонуємо виключити з проекту рішення 3 ставки податку для платників єдиного податку третьої та четвертої груп (пункти 3, 5, 8), а також, обов'язкові елементи податку для таких груп платників податку (підпункти 1.3 і 1.4 пункту 1).

Таким чином, проекти рішень потребують доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог ПКУ.

Враховуючи вищевикладене, **проекти рішень не узгоджуються** з вимогами статті 4 Закону, зокрема з **принципом адекватності** – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень

Надані аналізи регуляторного впливу до проектів рішень 1 і 2, зокрема їх зміст, структура та наповнення не відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Аналіз регуляторного впливу до проекту рішення 3 (далі – АРВ 3) не у повній мірі відповідає вимогам Методики.

У розділі I «Визначення проблеми» АРВ 3 розробник проекту рішення обмежився лише текстовим описом проблеми. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість, а також, не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на яких проблема справляє найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності, оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує

державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою їх вирішення.

При визначенні альтернативних способів досягнення цілей у розділі III АРВ 3, розробником не визначено кількісних (грошових) показників, які характеризують ці альтернативи (наприклад: *доходи, отримані місцевим бюджетом, витрати суб'єктів господарювання тощо*).

Разом з тим, в описі альтернативи 1 «Не прийняття регуляторного акта (залишення на даний момент існуючої ситуації без змін)» вказано, що у такому разі єдиний податок буде справлятися із застосуванням мінімальних ставок податку для суб'єктів господарювання, які будуть дорівнювати одному відсотку.

Натомість, відповідно до вимог статті 293 ПКУ, мінімальна ставка у такому випадку дорівнюватиме нулю.

При оцінці впливу на сферу інтересів держави, населення та суб'єктів господарювання розробником не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат від застосування кожної з альтернатив у кількісному (грошовому) виразі; не наведено розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення (при сплаті податків за запропонованими ставками), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення 3 спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність у АРВ 3 належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обрані розробником способи державного втручання відповідають проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки їх застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі III АРВ 3 розміщена таблиця розрахунку сумарних витрат за альтернативами для суб'єктів великого і середнього підприємництва.

Відповідно до інформації, наданій у таблиці кількості суб'єктів господарювання, під дію регулювання підпадають 5 суб'єктів мікропідприємництва. Отже, пропонуємо виключити з розділу III АРВ 3 таблицю сумарних витрат суб'єктів великого та середнього підприємництва.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ 3, у розділі IV АРВ 3 не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Також, в АРВ 3 не обґрунтовано ставок податків, що встановлюються для суб'єктів господарювання, а також, не наведено алгоритму їх визначення.

Відповідно до пункту 10 Методики, прогностні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів **після набрання чинності актом**.

Отже, пропонуємо у таблиці розділу VIII АРВ 3 визначати прогностні показники на I, II, III та IV квартал 2019 року.

У розділі IX АРВ 3 вказано, що повторне відстеження результативності планується здійснити через 1 рік після набуття чинності регуляторним актом.

Відповідно до статті 10 Закону, якщо строк дії регуляторного акта, встановлений при його прийнятті, є меншим ніж один рік, періодичні відстеження його результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.

Отже, АРВ до проекту рішення 3 потребує уточнення даних і перерахунку, а АРВ до проектів рішень 1 і 2 потребують приведення у відповідність до вимог Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проекти рішень Диминської сільської ради Новоукраїнського району Кіровоградської області «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю на 2019 рік», «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2019 рік» та «Про встановлення єдиного податку» - у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналізу їх регуляторного впливу - у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 №1151.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної
регуляторної служби України

К. ЛЯПІНА